

30. duben – pálení čarodějnic

Poslední dubnová noc je spojována s tradičním lidovým zvykem upalování čarodějnic. Na mnoha místech se sejdou lidé u velké hranice, aby ji zapálili i s figurínou čarodějnice připevněné ke košťeti. U zapáleného ohně se lidé radují, opékají si špekáčky, mnohde provozují i různé zvyky. Chlapci zapalují košťata a vyhazují je do výše, děvčata přeskakují ohniště.

Málokdo si ale tuto noc spojí s magickými rituály, kterým naši předkové přisuzovali obrovskou moc. Už pohané zapalovali o poslední dubnové noci ohně, aby uctili slunečního boha Belenuse (svátek Beltain) a oslavili odchod zimy. Ohně měly zároveň i očistný význam – zbavovaly lidi zlých sil, upevňovaly jejich zdraví a přinášely štěstí. Zároveň ochraňovaly i hospodářská zvířata.

Na našem území však tyto oslavy zdomácněly až v pozdním středověku. Byly pravděpodobně převzaty z Německa a ze severských zemí, kde se slaví pod názvem Valpuržina noc. U nás je noc z 30. dubna na 1. května známější jako filipojakubská noc, neboť 1. květen připadal na svátek apoštolů Filipa a Jakuba.

Lidé se ve středověku velmi obávali čarodějnic a věřili, že právě v noci 30. dubna mají čarodějnice největší moc. V tu noc se prý pořádaly velké sabaty, na nichž se čarodějnice scházely. Protože se čarodějnice údajně děsily ohňů, zapalovaly se ohromné vatry. Někde se dokonce zapalovalo až sedm velkých ohňů okolo vesnice. Chybět nesměla ani košťata, která se zapálená vyhazovala do vzduchu.

Dnes je pálení čarodějnic především společenskou událostí určenou pro setkání s rodinou a přáteli.

Chcete-li se s těmito a jimi podobnými krasavicemi osobně setkat, zajedte si do obce Lom.

Zdroj: Knihovna obce Mokré (internet)

Zapsala: Mgr. Ivana Tlustá